

Kimenő motivációs felmérés 2025/2026/1. kiértékelése

A „Kimenő motivációs felmérés 2025/2026/1.” célja, hogy átfogó képet adjon a végzett hallgatók tapasztalatairól, elégedettségéről, valamint munkaerőpiaci kilátásairól. A felmérést összesen 151 fő töltötte ki, ami 22%-os kitöltési hajlandóságot jelent, így az eredmények megfelelően reprezentálják a végzős hallgatók véleményét. A globális elégedettségi index átlaga 3,5, amely közepes szintű általános elégedettséget jelez. Ezen belül a képzés értékelése kedvezőbb képet mutat (átlagosan 4,0), míg a munkaerőpiaci elhelyezkedés megítélése alacsonyabb (átlagosan 3,0).

A válaszadók kari megoszlása alapján a legnagyobb arányt a Gépészmérnöki és Informatikai Kar hallgatói adják (33,8%), ezt követi a Gazdaságtudományi Kar (19,9%), valamint a Bölcsészettudományi Kar (17,2%). Az Egészségtudományi Kar részesedése 11,9%, míg a többi kar aránya 6% alatti. A kitöltők több mint fele levelező munkarendben tanult (55,6%), míg 41,7% nappali képzésben vett részt. A képzési szintek közül az alapképzés dominál (46,4%), ezt követi a mesterképzés (32,5%), valamint a szakirányú továbbképzés (13,2%). A választ adó hallgatók többsége állami ösztöndíjas formában tanult (67,5%), míg 23,8% költségtérítéses, 8,6% pedig vegyes finanszírozásban vett részt.

A válaszadók többsége 2024-ben (33,1%) és 2022-ben (31,1%) kezdte meg tanulmányait.

A képzés nyelve szinte kizárólag magyar volt (96%), az angol nyelvű képzésben részt vevők aránya elenyésző (4%), más nyelvek pedig egyáltalán nem jelennek meg.

A jövőbeli terveket illetően a legtöbben (51,3%) a jelenlegi munkahelyükön szeretnének maradni, ami viszonylagos stabilitást jelez. Ugyanakkor egy jelentős csoport (26,7%) új vagy első munkahely keresését tervezi. A tanulmányok folytatása 12%-nál jelenik meg, míg a vállalkozásindítás (2,7%) és az egyéb tervek (4%) kevésbé jellemzőek. Bizonytalan a válaszadók kis része (3,3%).

A jelenlegi státuszt tekintve a többség már nem tanul (76,8%), míg 23,2% még folytatja tanulmányait. Ez összhangban van azzal, hogy sokan már a munkaerőpiacon helyezkedtek el, és inkább a karrierjük stabilizálására vagy fejlesztésére koncentrálnak.

A jelenleg is tanuló válaszadók döntő többsége mesterképzésben (79,4%) vesz részt. A doktori képzésben részt vevők aránya 11,8%, ami viszonylag jelentősnek mondható, míg az alapképzésben tanulók aránya már alacsony (2,9%). Egyéb képzési formák – például felsőoktatási szakképzés vagy egységes, osztatlan képzés – gyakorlatilag nem jelennek meg a mintában.

A válaszadók túlnyomó része (88,6%) jelenleg is a Miskolci Egyetem valamely képzésén tanul. Mindössze 11,4% folytatja tanulmányait más intézményben vagy már nem kapcsolódik az egyetemhez ilyen formában. A szakokat tekintve a legtöbben gépészmérnöknek tanulnak, de a válaszadók közt vannak villamosmérnök

mesterképzésen tanulók, mérnökinformatikusok, több gazdaságtudományhoz tartozó szak és egy-két doktori iskolához tartozó hallgató is.

Az abszolutórium megszerzését követően a válaszadók nagy többsége (86,8%) közvetlenül megszerezte a diplomáját.

A diploma megszerzésének időtartamát vizsgálva látható, hogy a legnagyobb arányban (40%) 4–6 hónapon belül sikerült megszerezni a végzettséget az abszolutórium után. Jelentős még azok aránya is, akik 7–12 hónap alatt jutottak diplomához (20%), míg 5% már 1–3 hónapon belül teljesítette a szükséges feltételeket. Ugyanakkor a válaszadók 30%-a még nem szerezte meg a diplomáját, ami arra utal, hogy egy számottevő csoport esetében a képzés lezárása még folyamatban van vagy elhúzódik. A késedelem főként a munka és család melletti tanulmányi túlterhelésből, valamint a párhuzamos képzések és doktori tevékenység miatti időhiányból adódott. Emellett szerepet játszottak adminisztratív csúszások, vizsga- és nyelvi követelmények, illetve a szakdolgozat elkészítésének és védésének nehézségei.

Az elvégzett képzés értékelése összességében pozitív. Az oktatás minőségével és a tanárok felkészültségével kapcsolatban a válaszadók alapvetően elégedettek: a legtöbben a magasabb értékeket jelölték meg, és különösen jelentős azok aránya, akik teljes mértékben elégedettek (37,7%), illetve inkább elégedettek (39,7%). Az alacsonyabb értékelések aránya minimális.

A tanulást támogató eszközök és rendszerek elérhetőségét és használhatóságát szintén pozitívan értékelték, bár itt már valamivel megosztottabb a kép: a legnagyobb arányban a 4-es és 5-ös értékelések dominálnak (31,1% és 33,8%), ugyanakkor egy kisebb csoport közepes vagy gyengébb értékelést adott, ami arra utal, hogy ezen a területen még szükség van fejlesztésre.

Az órák és vizsgák szervezettsége kapcsán is inkább kedvező a megítélés, a válaszadók többsége itt is a magasabb értékeket választotta (35,2% adott 5-öst és 32,2% 4-est). Az alacsonyabb elégedettségi szintek aránya csekély.

Az oktatók és a hallgatók közötti viszony kifejezetten pozitív képet mutat: több mint fele (50,3%) teljes mértékben elégedett, és további 25,2% is inkább elégedett. Ez az egyik legerősebb terület, ami jó kommunikációt és támogató légkört feltételez.

A képzési kínálat sokszínűségét szintén kedvezően ítélték meg a válaszadók, ahol a magasabb értékelések dominálnak (42,4% teljes mértékben elégedett, 29,1% inkább elégedett), bár itt is megjelenik egy kisebb, kritikusabb csoport.

Az adminisztratív személyzet és a hallgatók viszonya összességében pozitív, de már valamivel vegyesebb képet mutat: bár a legtöbben elégedettek (44,4% teljes mértékben, 22,5% inkább), érzékelhető egy közepes és alacsonyabb elégedettségű réteg is, ami fejlesztési lehetőségekre utal.

A hallgatói szolgáltatások (könyvtár, számítógépes ellátottság, sportolási lehetőségek, hallgatói rendezvények, stb.) színvonalát a válaszadók kifejezetten jónak értékelték: több mint fele (53,6%) teljes mértékben elégedett, és további 25,8% is inkább pozitív véleményt fogalmazott meg. Ez az egyik legerősebb terület az értékelésben.

Ezzel szemben a tájékoztatás módja és minősége már kevésbé egyértelműen pozitív: itt is többségben vannak az elégedettek (34,4% teljes mértékben, 30,5% inkább), jelentősebb arányban jelennek meg közepes és alacsonyabb értékelések is, 20,5% közepesen elégedett, 10,6% nem elégedett, 4% pedig egyáltalán nem elégedett. Ez arra utal, hogy az információáramlás és kommunikáció fejlesztése indokolt.

A kérdőív eredményei alapján az egyetemi légkört a válaszadók többsége inkább pozitívan ítéli meg: 43,3% „teljes mértékben elégedett”, 38% pedig inkább elégedett, míg 12% közepesnek értékeli, és csupán 5,3% illetve 1,3% elégedetlen vagy teljesen elégedetlen.

Az intézményi demokrácia megítélése szintén kedvező, bár valamivel megosztottabb: 34,7% teljes mértékben fejlettnak, 32,7% inkább fejlettnak tartja, míg 21,3% közepesnek, 6,7% inkább nem fejlettnak, 4,7% pedig egyáltalán nem fejlettnak látja.

Az intézmény a városra, régióra vonatkozó oktatási, kutatási és szolgáltatási igénykiszolgálása kifejezetten pozitív képet mutat, hiszen 43,3% teljes mértékben, 33,3% inkább megfelelőnek tartja, 16% közepesnek, és csak 5,3% illetve 2% elégedetlen. Az elvégzett képzésekkel kapcsolatban a válaszadók észrevételei összességében vegyes képet mutatnak: többen elégedettek az oktatókkal és bizonyos egyetemi fejlesztésekkel, ugyanakkor gyakran felmerül a szervezettség, az adminisztráció és a tájékoztatás hiányossága. Több észrevétel szerint a képzés gyakorlatorientáltsága, a tananyagok naprakészsége és az oktatás levelező rendszerhez való jobb igazítása is fejlesztésre szorul.

A munkaerőpiaci kilátásokat illetően a magyarországi elhelyezkedés megítélése inkább átlagosnak mondható: a válaszadók 28,5%-a közepesnek értékelt, miközben közel azonos arányban, 27,2% jónak tartja. Emellett 18,5% kifejezetten nagyon jónak látja az esélyeket, míg 17,2% és 8,6% inkább kedvezőtlennek vagy nagyon kedvezőtlennek ítéli meg azokat. Európai viszonylatban valamivel kedvezőbb a kép: 18,5% nagyon jónak, 31,5% jónak értékeli az elhelyezkedési esélyeket, 32,2% közepesnek, míg 10,3% és 7,5% negatívabban ítéli meg.

A válaszadók jelentős része (31,1% egyáltalán nem, 12,6% inkább nem) nem érezte szükségét segítségnek az elhelyezkedéshez, míg 25,2% közepes mértékben, 15,2% inkább, 15,9% pedig kifejezetten igényelte azt.

Az egyetemről kapott segítség mértékét a hallgatók inkább visszafogottan értékelik: 17,3% szerint teljes mértékben elegendő, 13,3% inkább megfelelőnek tartja, 23,3% közepesnek ítéli, míg 18% és 28% szerint kevésnek vagy egyáltalán nem kielégítő.

Végül az egyetem általános segítségét az elhelyezkedésben a válaszadók 8,8%-a tartja kiemelkedőnek, 17,6% jónak, 37,8% közepesnek, míg 18,9% és 16,9% inkább gyengének vagy teljesen elégtelennek értékeli.

A nemzetközi mobilitásra vonatkozó eredmények alapján a hallgatók túlnyomó többsége nem vett részt külföldi tanulmányokban: 88,7% nem tanult külföldön és nem is tervezte, míg 8,6% nem vett részt ilyen programban, pedig tervezte, és mindössze 2,6% rendelkezik már külföldi tanulmányi tapasztalattal.

Azok között, akik részt vettek külföldi tanulmányokban (4 fő), 25% egy alkalommal, egy szemeszternél rövidebb időt töltött külföldön, míg 75% szintén egy alkalommal, de egy teljes szemesztert. Többszöri részvétel egyik esetben sem volt jellemző. Arra a kérdésre, hogy hány hónapot tanult az adott hallgató külföldön, a válaszadóknak csak a 2,5%-a válaszolt, 2, 4 és 6 hónappal. Az országok felsorolására is hasonló arányban válaszoltak, a megadott országok: Dánia, Lengyelország, Portugália, Németország, Olaszország.

A külföldi tanulmányok képzési szintje alapján a válaszadók fele (50%) alapképzésben (BA/BSc) vett részt, míg 25–25% mesterképzésen (MSc), illetve doktori (PhD/DLA) képzésen tanult, egyéb képzési formák nem jelentek meg.

A kreditek elismertetése megosztott képet mutat: 25% teljes mértékben, 25% részlegesen tudta elfogadtatni a külföldön szerzett krediteket, míg további 25% nem szerzett kreditet külföldön, és ugyanekkora arányban (25%) egyáltalán nem ismerték el azokat.

A külföldi tanulmányok szervezeti kereteit tekintve a hallgatók fele (50%) nem szervezett ösztöndíjprogram keretében vett részt mobilitásban, míg 25% EU-s ösztöndíjprogram (pl. Erasmus, CEEPUS), további 25% pedig hazai ösztöndíjprogram segítségével tanult külföldön.

A továbbtanulási szándékokat illetően, az elkövetkező 2-3 évben, a válaszadók több mint fele (51,7%) nem tervezi tanulmányai folytatását, ugyanakkor 33,8% a Miskolci Egyetemen, 14,6% pedig más felsőoktatási intézményben szeretne továbbtanulni.

A más választók körében az okok között szerepeltek: hogy a kívánt szak vagy képzés nem érhető el a Miskolci Egyetemen, illetve más intézmények (pl. ELTE, Debreceni Egyetem) jobban megfelelnek az érdeklődési területnek. Emellett többen említik a képzés színvonalával, gyakorlatiasságával, az oktatás korszerűségével, valamint a szervezési és hallgatói élményekkel kapcsolatos fenntartásokat is.

A Miskolci Egyetemet továbbtanulás céljából választók körében a leggyakoribb okként szerepelt a közelség, a könnyű elérhetőség, valamint az, hogy sokan már ismerik az intézményt, az oktatókat és elégedettek voltak korábbi tapasztalataikkal. Emellett többen kiemelik a jó oktatói kapcsolatokat, a támogató légkört, a rugalmas tanulási lehetőségeket és a képzések általánosan pozitív színvonalát.

A továbbtanulás tekintetében a képzési szintek közül messze a mesterképzés (MSc) a legnépszerűbb (64,4%), ezt követik a szakirányú továbbképzések és a doktori képzés. Az alapképzés és a felsőfokú szakképzés iránt viszonylag alacsony az érdeklődés.

A kérdőív utolsó kérdéseként lehetőség volt megadni a továbbtanuláshoz kapcsolódó valamilyen konkrét igényüket a válaszadó hallgatóknak: leggyakrabban konkrét szakirányok és képzések iránti igény jelenik meg (pl. mesterséges intelligencia, data engineering, pénzügyi menedzsment, gépész- és villamosmérnöki szakirányok). Többen említik a rugalmasabb, e-learning alapú oktatást, több gyakorlati tudást, valamint a tanulás munka melletti könnyebb összehangolását és anyagi támogatást is.

Összességében megállapítható, hogy az egyetem erőssége az oktatás minősége, az oktatók felkészültsége és a hallgatóbarát légkör, ugyanakkor fejlesztésre szorul a a tájékoztatás és az adminisztráció hatékonysága, a gyakorlatorientált képzés további erősítése.

Az elemzést Okvát Gréta készítette, ellenőrizte és jóváhagyta Ligetvári Éva.